

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΠΛΑΤΥΡΡΑΧΟΥ
ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ»

Από τη στιγμή που άνοιξα τα μάτια μου άκουγα τη λαλιά της Κρήτης

Του Παναγιώτη Νικολάου

ΟΛΟΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ

και την αναγκαιότητα να διατηρηθούν ζωντανές. Ο Μιχάλης Πλατύρραχος δεν μένει στα λόγια, αλλά πρωτοστατεί στην προσπάθεια αυτή. Άλλοτε σαν λυράρης, άλλοτε σαν δάσκαλος μουσικής και χορού, πάντα όμως σαν γνήσιο τέκνο της Κρήτης. Μπορεί να γεννήθηκε και να μεγάλωσε στο Σίδνεϊ, όμως η καρδιά και το μυαλό του είναι γεμάτα από την γη των προγόνων του, τη λεβεντογέννα Κρήτη, για την οποία μας λέει ότι «από τη στιγμή που άνοιξα τα μάτια μου άκουγα τη λαλιά της».

Την Κυριακή (στις 18:00 στο κτίριο της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ στο Λακέμπα) θα μας ταξιδέψει μέσα από τις παραδόσεις με μια συναυλία που έχει στόχο να προσελκύσει τις παλαιότερες γενιές και να δείξει στις νεώτερες τους πολιτιστικούς θησαυρούς της Ελλάδας, τα ήθη κι έθιμα που έχουν χαθεί στο χρόνο ή που τείνουν να εκλείψουν σήμερα. «Ο ΚΟΣΜΟΣ» φιλοξενεί σήμερα με χαρά τον Μιχάλη Πλατύρραχο, ο οποίος παραμένει ενεργός στις επάλξεις για την διατήρηση της γλώσσας, της μουσικής και των παραδόσεών μας.

Μιχάλη, θα μας παρουσιάσεις την Κυριακή στο κτίριο της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ τις 'Παραδόσεις της πατρίδας μας' Ποια είναι η φιλοδοξία σου;

«Με τη συναυλία 'Παραδόσεις της πατρίδας μας' θέλουμε μέσα σ' αυτήν την τυποποιημένη εποχή που πάει να μας επιβάλλει η παγκοσμιοποίηση να προβάλλουμε κάποιες αξίες του λαού μας που προάγουν την αξιοπρέπεια και την αξία του ανθρώπου. Θα παρουσιάσουμε μία εκδήλωση που προάγει ήθη κι έθιμα, αντιλήψεις, πιστεύω και παραδόσεις που ήταν συυφασμένα με τη ζωή των παλαιότερων. Τότε οι άνθρωποι είχαν ανάγκη τα βασικά είδη για την επιβίωσή τους ενώ σήμερα τα έχουμε όλα. Ακόμη και για το ψωμί, για παράδειγμα, υπήρχαν συγκεκριμένα εθικοτυπικά και τελετουργικά που ακολουθούσαν για την παρασκευή, το ζύμωμα και το ξεφούρνισμά του. Σε κάθε δραστηριότητα, στις εκδηλώσεις και σε κάθε έκφραση της ζωής τους υπήρχαν ήθη, έθιμα, τραγούδια και μαντινάδες. Αυτά θα παρουσιάσουμε.

Υπάρχει π.χ. ένα τραγούδι που χρονολογείται από το 1860 κι αποκαλείται 'Ο χορός της λευτεριάς'. Το τραγουδούσαν οι προπάτορές μας και μ' αυτό σμίλευαν το φρόνημά

τους επί Τουρκοκρατίας. Αποκαλείται επίσης και Θούρειος των Κρητών. Μέσα από αυτά τα τραγούδια, τους στίχους και τη μουσική αποκαλύπτονται πολλά για τον τρόπο ζωής και τις αντιλήψεις των ανθρώπων αυτών».

Πρόκειται δηλαδή για μία συναυλία που ξεπερνά τα όρια της απλής διασκέδασης.

«Η συναυλία προσεγγίζει ένα άλλο είδος ψυχαγωγίας. Είναι επιμορφωτική κι ο κόσμος θα έλθει για να μάθει και για να εκπλήσει κάποια πράγματα που δεν του δίνεται η ευκαιρία να τα έχει στην αντίληψή του καθημερινά. Να δεχθεί κάποια μουσικά ακούσματα από την παράδοση του τόπου μας.

Στην Κρήτη όλοι νομίζουν ότι είναι τέσσερις οι χοροί μας, ενώ είναι πάνω από τριάντα. Γιατί υπήρχαν κι οι τοπικοί χοροί. Οι παγκρήτιοι χοροί, αυτοί που ήταν διαδεδομένοι σε όλο το νησί ήταν οι τέσσερις. Από εκεί και πέρα όμως υπήρχαν κι οι κατά τόπους και χωριά χοροί. Στην εκδήλωση της Κυριακής θα παρουσιάσουμε τον χορό των Κουρητών, τον τριζάλη, που είχε δηλαδή τρία ζάλα κι όχι πέντε όπως έχει ο πεντοζάλης. Είναι ένας χορός που έβγαλαν οι γυναίκες σε αντίπραξη προς τους άνδρες κι ονομάζεται επίσης κουρουτιανός χορός».